

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Jag hoppas att ni mår bra och har klarat er från den farsot som det senaste året förändrat vår vardag. Våren 2020 drabbades vi av en pandemi som spred sig över världen och som även drabbade Sverige vilket innebar stora förändringar för vårt samhälle. Företag fick permittera, restauranger stängdes och kulturevenemang fick ställas in. Distansarbete och digitala möten blev vanligt förekommande. Och som en följd av myndigheternas begränsningar av hur många som fick samlas i en lokal fick även många föreningar pausa sin verksamhet och så även vår kamratförening. Trängluncher och vårutflykt fick ställas in. Styrelsen har dock under tiden haft regelbundna möten för att planera för verksamheten när pandemin upphör.

Det har taget tid. Men efter hand som vaccinationen kom igång och fler och fler testades negativt tändes ett hopp om att vi snart kunde starta upp igen. För alla har väl nu fått sina två sprutor? Några kanske även har fått en tredje spruta, om inte annat så verkar det som en del av oss snart skall få den. Mot bakgrund av de efter hand allt mer positiva uttalanden från Folkhälsomyndigheten och att restriktionerna upphörde, beslutade vi att göra en återstart med en tränglunch den 14 oktober 2021. Tyvärr fick den ställas in på grund av för få anmällda. Kanske hade inte budskapet om att vi skulle återstarta spridit sig bland våra medlemmar. Men vi beslutade att göra ett nytt försök den 18 november. Vi har även planerat att genomföra den traditionella jullunchen den 7 december.

Föreningens ekonomi är god och jag vill tacka alla bidragsgivare till tidningsfonden. Tidningsfonden är en förutsättning för att vi kan ge ut Sveaträngaren och sprida information

om vad som har varit och vad som skall ske inom föreningen.

Jag ser fram mot ett nytt verksamhetsår som förhoppningsvis kan genomföras utan begränsningar. Programmet för 2022 ser du på näst sista sidan i tidningen.

Slutligen vill jag önska alla Sveaträngare en riktigt

God Jul och Gott Nytt År

Hans Almroth

Innehåll:

- Sid 1 Ordföranden har ordet.
- Sid 2 Vår tränglunch m.m. 2021.
- Sid 3 Chefen Trängregementet rapporterar om slutövningen våren 2021 m.m.
- Sid 4 Öv Rune Morell minns tiden som bataljonschef på T1 1973.
- Sid 5 Namnbyte på Trängregementet i Skövde är på gång.
- Sid 6 Den grundläggande officersutbildningen inom Försvarsmakten.
- Sid 7-8 Med Trängen till Wien 1946.
- Sid 9 Historien om Hilma Sofia Johansson
- Sid 10 Tidningsfonden. Nya medlemmar 2021
- Sid 11-12 Vad händer 2022

Vår tränglunch 2021 och veteranverksamhet m.m

Under året har endast en tränglunch kunnat genomföras efter att Coronapandemins restriktioner lättat. Här kommer en bild på deltagare från lunchen den 18 november, då 17 förväntansfulla trängare träffades.

Från vänster Dag Holstensson, Sven-Inge Johansson, Olof Törnell, C-Å Svanberg, Sigge Hallendorff, Hans Almroth, Sven Wälsäter, Urban Malm, Uno Bergqwist, Gull-Britt Roos, Ante Eriksson, Bengt Hällkvist, Leif Linder, L-Å Weinerhall, Oskar Söderqvist, Lennart Tillgren, L-O Karlsson.

Då var det höst och rusk igen, men det hindrar inte en Sveaträngare att ge sig ut i spåret. Torsdagen den 23 sept var 8 personer som gav sig ut på 5 km-slingan för att därefter inviga en nyrenoverad bastu med efterföljande lunch. Det är märkligt att historierna aldrig tar slut eller som någon sa att eftersom minnet sviktar ibland blir gamla historier som nya. Vi samlas en gång i månaden och vill du delta anmäl till badmästare Urban Malm på e-post urban.malm2@gmail.com så kommer du att bli kallad

Från vänster Örjan Karlsson, Ulf Thor, Uno Bergqwist, Conny Wiström, Ante Eriksson och Urban Malm, Torbjörn Forsman, L-O Karlsson.

FN-dagen

Den 24 oktober firades FN-dagen över hela landet med flaggning och ceremonier. Utanför stadshuset i Linköping var flaggorna hissade och vid veteranernas minnesplats på Garnisonsområdet hölls en minnesceremoni som hedrade de veteraner som tjänstgjort i världen för frihet, rättvisa och demokrati. FN har betytt oerhört mycket under sina 76 år. Det var den 24 oktober 1945 som FN-stadgan trädde i kraft.

Hans Zettby är utlandsveteran, här vid minnesplatsen. Foto: Gunnel Zettby

Försvarsdirektör Jenny Knuthammar. Foto Corren

Under ceremonin hälsade FN veteranen Hans Zettby välkommen, försvarsdirektör Jenny Knuthammar höll ett högtidstal, prostens Hans Eneroth höll förbön, Hemvärnets musikkår spelade och fika serverades efter ceremonin.

Torbjörn Pettersson

Chefen Trängregementet rapporterar om slutövningen våren 2021 m.m.

Regementets värnpliktsomgång avslutade sin slutträning med ett skarpskjutningsskede där inelliggande årsklass genomförde förbandsutbildning med skarp ammunition.

Slutövningen genomfördes inom ramen för förbanden i Skövde garnison, Livregementets husarer och Göta ingenjörregemente. Detta eftersom Försvarmakten beslutade att senarelägga försvarsmaktsövning AURORA 20, med anledning av COVID – 19 pandemin. Detta innebar att regementet i ett sent skede genomförde omplanering tillsammans med nämnda förband och genomförde en regional/lokal övning. Trots kort om tid till förberedelser så blev övningen mycket lyckad. Uppfattningen är att i stort sett samtliga utbildningsmål uppnåddes under övningen. Som officer vet vi att det alltid finns ett antal detaljer som alltid kan utvecklas men som sagt jag är mycket nöjd med resultatet av övningen. Särskilt nöjd är jag med den attityd som genomsyrar både soldaterna som genomfört sin värnplikt vid regementet och den fast anställda personalen. Viljan att alltid vilja lösa sin uppgift och att understödja kamrater vid sidopluton/sidokompani har varit exceptionell under året. Trängbataljonen med övlt Niclas Wetterberg i spetsen har verkligen lyckats med att skapa denna attityd, att alltid vilja lyckas med tilldelade uppgifter, mycket bra.

Regementet har under året utbildat delar av 2.logistikbataljonen eller som den kommer att kallas inom kort 19.brigadunderhållsbataljonen. Denna bataljon kommer att vara färdigutbildad efter nästa år. Den sista tredjedelen utbildas under 2020-2021. Fram till denna tidpunkt har regementet utbildat ca 250 värnpliktiga per utbildningsår, men från 2021 kommer regementet att utbilda en halv brigadunderhållsbataljon per utbildningsår. Detta innebär att antalet värnpliktiga ökas från dagens nivåer till ca 350-400 värnpliktiga per utbildningsår. Detta sker för att vi ska kunna omsätta de krigsförband som Trängregementet ansvarar för att producera inom 8-10 år. Dessutom innebär att utbilda en halv bataljon per år att officersträningen blir bättre eftersom vi övar med större förband. Från 2021 kommer den 4.brigadunderhållsbataljonen att utbildas. Denna bataljon ingår i brigaden som mobiliserar i Skövde trakten. Tillväxten vid regementet sker kontrollerat men tydligt.

Tillväxten avseende anställda soldater och officerare är god. Regementet planerar att anställa ca 40 soldater och har antagit ca 30 officersaspiranter, vilket är en hög siffra men det är nödvändigt om vi ska kunna tillväxa och fylla de befattningar som vi ansvarar för i våra krigsförband.

Arméchefen har tagit fram en tydlig målbild avseende arméorganisation 2025. Detta innebär bland annat att armén ska bestå av tre brigader, en divisionsledning med ett antal funktioner som samordnas över brigadnivå. För Trängregementet innebär detta ett utökat antal krigsförband som ska ha ett kvalitativt innehåll av både personal och materiel. Planeringen för att uppnå arméchefens målbild är i full gång och jag uppfattar från arméchefen att regementet är på helt rätt väg och kommer att kunna bidra på ett bra sätt inom ramen för angiven arméorganisation 2025.

Gällande värnpliktsutbildningen är det glädjande att regementet från 2021 kommer att ha kompanibefälslever som rycker in igen efter att denna kategori värnpliktiga varit ute ur systemet under ett antal år. Från denna kategori kommer vi säkert, som i gamla tider kunna rekrytera officerare och reservofficerare igen.

Det pågår ett antal infrastrukturprojekt vid regementet som snart kommer att märkas av på riktigt. Den gamla "FUKA hallen" kommer under hösten att rivas och ersättas med en ny kasern. Går allt enligt plan kommer den "nya" kasernen vara klar för inflyttning våren 2023. Vidare planeras det att byggas funktionsmoduler i två våningar i anslutning till försvarsmaktens logistik och motorskola. Dessa planeras att stå klara under kvartal 1 2021.

Namnbytet hanteras som bäst i högkvarteret och vi har god förhoppning att Göta Trängregemente, T2 snart återuppstår.

Med vänlig hälsning
Överste Per Nilsson, chef Trängregementet

Öv Rune Morell minns tiden som bataljonschef på T1 1973.

Den första april 1973 började en ny del av mitt militära liv. Efter 14 år (bortsett från ett kompanichef på T2) i Stockholm på skolor och staber skulle jag ägna mig åt trupptjänst. Jag blev placerad på Svea Trängregemente som GU-bataljonschef. Spännande och lite ”pirrigt”. Men jag blev väl mottagen av regementschef Sven Torfgård och kamraterna i regementsstaben. Återstod det viktigaste, mina blivande kompanichefer och alla övriga truppbefäl. Mer därom senare. Eftersom jag från ”högre ort” fått vissa signaler om att jag skulle få stanna på T1, hade familjen köpt hus, ett kedjehus på Duvkullen. Första juli skulle hustru och barn flytta in i vårt första egna hus. Vi såg alla fram mot ett nytt liv i Linköping. Född i Söderköping gladdes jag åt att åter bli östgöte. Åter till GU-bataljonen, där det gällde att lära känna mina , viktiga medarbetare truppbefälet och bland dem främst kompanicheferna. Jag minns min första bataljonsrapport. Där var min stf Gabriel Torenfält och chefen centrala befälsgruppen Bob Hjalte, vilka båda jag kände sedan tidigare. Men av kompanicheferna hade jag inte träffat någon tidigare. Ingen nämnd här och ingen glömd. Men som det skulle visa sig senare en samling goda medarbetare. Redan i början av bataljonsrapporten anmäldes att man hade några frågor. ” Då tar vi dem först”. Jag visste inte vad man ville. Var det frågan att sätta den nya bataljonschefen på det hala? Eller ----- . Men snart insåg jag att de var frågor där mina företrädare och/eller högre chefer haft olika uppfattning. Och nu ville man stämma av.

Fråga 1: Skall vi köra in eller backa in? (på underhåll-, förläggningsplatser m.m).

Mitt svar: Ja (det beror främst på terrängen).

Fråga 2 Skall vi ha bom eller rep? (vid infartsposten).

Mitt svar: Ja (antingen eller beroende på tidsförhållande m.m)

Fråga 3: När ska vi ha hjälmen på?

Mitt svar: Använd huvudet. (går inte alltid att bestämma i förväg. Det beror på många saker, fiende, egen verksamhet m.m)

Med dessa svar tror jag kompanicheferna förstod att jag inte ville ha någon kadaverdisciplin utan tänkande medarbetare. Det fick jag. Under

mina två bataljonsår tror jag att jag inte behövde ingripa i liknande disciplinfrågor någon gång. Samtidigt trivdes min familj bra i Linköping, med bostad, skolor och livet utanför min tjänst. Hade gärna stannat! Men tjänsten var tidvis arbetsam. Inte jobbet som bataljonschef. Men som vid sidan om hade jag som alla fast anställda en krigsuppgift. Min var stabschef i en fördelning med krigsuppgift i norra Sverige. Det innebar en KFÖ och dessutom fältövningar med stabsmedlemmarna under tiden på T 1. Till min stora glädje blev jag dessutom uttagen till FN-tjänst på Cypern. Detta innebar en hel del förberedelser, bl.a att bland alla sökande ta ut min Cypernbataljons personal. Men jag och familjen, som skulle följa med under sommarmånaderna, såg fram mot uppgiften. Men säg den glädje som varar. Någon månad före avfärd till Cypern ringde tränginspektören och meddelade att jag den första juli 1975 skulle bli chef för US, och att jag därför inte fick FN-tjänsten. Med sorg i hjärtat lämnade vi tjänsten och kamraterna i Linköping och skulle flytta till Skövde. En tröst var hoppet om att vi på sikt få stanna i Skövde. Men därav blev intet. Som ni kanske kommer ihåg blev sejouren på US bara två år och sedan följde nya uppgifter.

Men tiden som GU-bataljonschef på T1 (och för familjens vistelse i Linköping) är fortfarande en av höjdpunkterna på min militära bana, **Tack T1 – kamrater!**

Rune Morell

Rune Morell 93 år överste av första graden, som under sin karriär tjänstgjorde som GU-bataljonschef på T1 1973-1975 minns tiden på T1.

Namnbyte av Trängregementet är på gång!

Jag vill inleda med en kort historisk resumé: Vid införandet av **1901 års härordning** erhöll bataljonen namnet Första Göta trängkår (T 2), och samtidigt påbörjades planeringen för att flytta från Karlsborg till ett nytt kasernetablissemang i endera Alingsås, Falköping eller Skövde. Beslutet föll 1902 på Skövde. Kåren bytte 1904 namn till Göta trängkår (T 2) och förlades 1905 till Norrmalm i Skövde. Genom en omorganisation upphöjdes kåren, från den 1 juli 1949, till regemente och tilldelades namnet Göta trängregemente (T 2).

Genom **försvarsbeslutet 2004** beslutade riksdagen bland annat om att Jämtlands fältjägarregemente samt Norrlands trängbataljon skulle avvecklas den 31 december 2004. Med bakgrund till det beslutet blev Göta trängregemente från den 1 januari 2005 det enda kvarvarande trängförbandet inom truppslaget.

Historik

Den 1 januari 2007 namnändrades regementet till att heta Trängregementet, detta för att markera att förbandet blev ett **försvarsmaktsgemensamt förband**. Den 28 januari 2019 återgick Trängregementet till armén. Det efter att **Försvarsmaktens logistikchef**, brigadgeneral Michael Nilsson, överlämnat Trängregementet till arméchefen, generalmajor **Karl Engelbrektson**. Överlämningen gjordes genom en högtidlig ceremoni vid Trängregementet i Skövde.

Under 2019/2020 har förbandet lämnat underlag till Högkvarteret i syfte att få till ett återtagande av

namn på förbandet. Anledning till att förbandet vill byta namn är det tidigare mycket starka varumärket som har en lång historisk koppling till bygden och förbandet samt symbolvärdet av återgången till Armén och den tillväxt som Försvarsmakten befinner sig i. Chefen Trängregementets anhållan om att få återta namn på regementet från Trängregementet till Göta Trängregemente (T2) har bifallits av Högkvarteret och nu väntar det formella beslutet som tas av regeringen, ett beslut som troligtvis effektueras först i slutet på 2021.

Kommendörkapten Carl-Johan Andersson, Trängregementets stabschef

Tidningsredaktionen önskar gärna att du delar med dig av minnen och historier från din tid på TI.

Illustrera din berättelse gärna med bilder. Underlaget kommer att i första hand publiceras på Sveaträngarens hemsida (www.sveatrangaren.se) under rubriken **"Historik"**, som har obegränsat med plats. Kortare artiklar kan få plats i tidningen, som har en begränsning till 12 sidor. Skicka med en bild på dig själv.

Torbjörn Pettersson

Den grundläggande officersutbildningen

Tio år har gått sedan värnplikten lades vilande och yrkessoldaten gjorde marschantråde på kaserngårdarna. I samband med det infördes även trebefälssystemet som med kraft påverkade utbildningssystemet i Försvarsmakten.

Specialistofficerarna (SOU) skulle nu gå en 18 månader lång inomverksutbildning på Försvarsmaktens skolor med målsättning att bli **gruppchefer/operatörer** med ett tydligt fokus på truppföring och mot internationell tjänstgöring.

De taktiska officerarna vid officersprogrammet (OP) skulle gå en tre år lång akademisk utbildning, för möjlig utnämning till **fänrik** i Försvarshögskolans regi med inriktning att bli chefer och relativt snabbt avancera till kompanichefsnivå och efter nästa skolsteg, även det i Försvarshögskolans regi, fortsätta avancera uppåt. Utbildningen anpassades till den tidens hotbild då Sverige skulle försvaras genom multinationella internationella insatser.

Nytt läge med ny efterfråga

Som vi alla vet är cirkeln rund och omvärldsläget kan förändras snabbt vilket också påverkar innehållet i de utbildningar som genomförs för både SOU och OP. Det som nu efterfrågas med en återuppväckt värnplikt en förändrad hotbild och Försvarsmakten i tillväxt, är inte detsamma som när det nya utbildningssystemet sattes 2007.

Fokus har för SOU's räkning flyttats från att bli gruppchef eller operatör till att bli ställföreträdande plutonchef med större tyngd mot trupputbildning för att snabbt kunna gå in i "soldatfabriken" och utbilda soldater till Försvarsmaktens växande krigsorganisation, där invasionsförsvaret nu återigen förstärks. För OP's del införs i armén ett ytterligare obligatoriskt skolsteg för utnämning till kapten, TAK-A, för att stärka truppföring och den taktiska kompetensen med fokus på brigad och allt eftersom division. Det är värt att notera att OP är det nya i utbildningssystemet medan SOU i mycket liknar den utbildning vi gav "NBO officerarna" under nittioalet.

Nytt läge med nya lösningar

Med förändrad hotbild och ökade kadettvolym krävs det att vi på Försvarsmaktens skolor kan ställa om utbildningen mot dagens faktiska behov och krav. Det ställer krav på skolorna att ständigt se över och anpassa utbildningar både vad gäller innehåll, utformning och genomförande. Pedagogiken utvecklas och krav finns att delar av utbildningen skall kunna genomföras på distans och då inte bara kopplat till den pandemi som nu sveper över världen. En uppgift som både är inspirerande och utmanande där både nya och gamla tankar måste mötas för att vi **tillsammans** ska lyckas med Försvarsmaktens **tillväxt**, genom tillförsel av duggliga

officerare som gör att **tillgängligheten** på våra krigsförband ökar och bidrar till att Försvarsmakten blir **trovärdig** i sitt uppdrag att försvara Sverige och genom det bidrar till en höjd **tröskeleffekt**.

Fördubblad volym på två år

Försvarsmaktens Logistik- och motorskola (LogS) är den första funktionsskola som genomför hel 18 månadersutbildning för SOU och även om regementet är ett arméförband är skolan, precis som namnet antyder, försvarsmaktsgemensam. Omkring 60% av kadetterna är ur armén, drygt 20% flygvapnets basförband, 20% är till förbanden Marinbasen, FMTS, FömedC eller LedR. Utbildningen innehåller ett val om tre fördjupningar, intern logistik på kompani (kvartermästare), extern logistik (understöd) samt sjukvård (väbel). Skolan har gått från kullar på drygt 30 kadetter till en fördubbling de senaste två åren.

OP läser sex terminer vid MHS Karlberg, termin fyra och fem genomförs vid strids- eller funktionsskola och för de som blir logistik är det vid LogS. Här tar de sina första trevande steg i trupputbildning och truppföring, de blir taktiskt skolade i understöd, logistikens delfunktioner och tjänstegrenar och lär känna funktionsmateriel. Den avslutande terminen bedrivs åter vid MHS-K, där de skriver uppsats på kandidatnivå och de som varit vid LogS har normalt en problemformulering inom logistik. Även volymerna vid OP Log

fördubblas till nästa kull till drygt 20 kadetter.

För att förtydliga verksamhet och volymer har Utbildningssektionen bytt namn till Kadettkompaniet som från inryckningarna -21 består av två SOU plutoner ur äldre kullen och två ur yngre kullen, samt en pluton för OP Log. Framöver är skolan även beredd att driva en sjätte pluton för Reservofficersutbildningen (ROU). I skrivande stund har LogS 105 kadetter och vid nästa inryckning av SOU under augusti kommer siffrorna närma sig måltalen upp mot 140.

Nya lokaler till sommaren

En erfarenhet från de två år vi levt med tillväxt är att det gör ont men att det samtidigt sker i en positiv anda. Personalen har genom lyckade rekryteringar och bemanning ökat med 15% samtidigt som regementet tillsammans med skolan kämpar för infrastrukturell tillväxt, där såväl lärare som kadetter ser fram mot de paviljonger med 35 kontorsarbetsplatser, grupparbetsrum, skåp rum för utrustning och omklädningsrum med dusch som ska vara på plats innan sommaren.

Övlt Fredrik Gustafsson, C LogS, Regfv Ulrika Palm, Skolfv

Med Trängen till Wien 1946.

Text: Peter Alf T4 kamratförening och bilder från Hässleholms museum och Arsenalen

Andra världskriget efterlämnade ett Europa till stor del i ruiner. Det rådde brist på mat, bränsle, läkemedel m.m. Flera tvingades bo i ruiner eller källare. Många hade flytt för att komma undan kriget eller tagits ut som tvångsarbetare. Ett av de mest utsatta länderna var Österrike. Under våren 1946 bespisade svenska Rädda Barnen 26000 barn mellan 3-6år med ett dagligt mål mat. Efter en framställan från Svenska kommittén för internationell hjälpverksamhet beslöts att två militärt organiserade förband, benämnda 1. och 2. Wiendetachmenten, skulle organiseras för att transportera livsmedel och läkemedel. Uppgiften att genomföra transporterna gavs till Trängen. Varje förband skulle från Sverige medföra ca 300 ton. Livsmedel skänktes av svenska staten, fackföreningar och Rädda Barnen. Livsmedlen samlades på Centralföreningen i Hässleholm där lastning skedde.

Förutsättningarna för transporterna bestämdes av ockupationsmakterna som bl a angav marschvägar. Dessutom kunde inte någon som helst hjälp påräknas vilket innebar att man måste vara helt självförsörjande avseende mat, drivmedel och reparationer. Drivmedelsbehovet bedömdes till 250 ton vilket inte kunde medföras utan måste transporteras med fartyg till Tyskland för vidare transport till förberedda depåer. Förläggning skulle ske i tält. Dessutom måste man svara för sitt eget skydd eftersom det förekom band av kringströvande f d krigsfångar och slavarbetare. Efter att den dansk-tyska gränsen passerats var all radioförbindelse med Sverige förbjuden.

*T 4-plutonen
rastar på en
tysk auto-
strada*

Den angivna marschvägen till Wien var 225 mil. Man färjade i Malmö och Helsingborg och passerade Danmark och gick därefter över Flensburg, Kiel, Lübeck,

Hamburg, Hannover, Kassel, Stuttgart, München och Salzburg. Det första detachmentet under T1 kaptenen Agne Wärnsund gjorde resan 11-31 januari 1946 och det andra, under dåvarande T4 kaptenen Birger Hasselrots befäl, gjorde samma resa 7-29 april 1946.

Det första detachmentet organiserades vid T4 och bestod av stab, fem bilplutoner och tross. Varje pluton be-

En Scania 5 t som finns bevarad i Arsenalen i Strängnäs

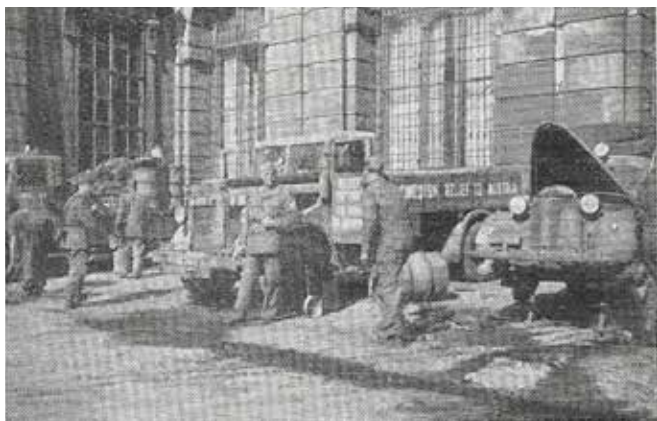
Lastterängbil 3t Volvo m/42

stod av personbil, 13 lastbilar med släp (Volvo m/42 alt Scania Vabis 5ton), två mc.

I trossen ingick verkstadsbilar, drivmedelsbilar, bärgningsbilar kokbilar, sjuktransportbil och en buss, sammanlagt 114 bilar och 14 mc. Personalstyrkan, i huvudsak värnpliktig personal uppgick till 260 man. T4 satte upp stab och tross, T1 och T2 två plutoner vardera och T3 en pluton.

Det andra detachementet organiserades även det vid T4 och bestod av en av T4 organiserad stab och en trosspluton där det även ingick delar ur P2, T1, Tyg1 och Int2. Varje trängkår organiserade fyra bilplutoner. Lastbilarna utgjordes denna gång endast av Scania med släp. På grund av in- och uttryckningstider för vpl utgjordes personalen denna gången av i huvudsak stampersonal (korpals- och furirsskolor i biltjänst).

Det första detachementet kom att möta motgångar som försenade resan, bl a snöstorm och ishala vägar med avåkningar som följd. Dessutom kom en del av fordonen direkt från att ha varit förrådsställda vilket medförde en del tekniska problem. Den 20 januari, tre dagar efter tidsschemat, nådde man fram till Wien, där man mottogs

Ing. Erik Westerberg med vår reparationsverkstad vid Lichtensteinpalais, Wien.

av stadens borgmästare. Många människor hade samlats och välkomnade styrkan. Regeringen och staden Wien anordnade en bankett och man bjöds på rundtur i staden och operaföreställning.

Efter att ha lossat lasten påbörjades återfärden den 24 januari och på sex dagar var man i Danmark varefter återsamling skedde i Hässleholm.

Det andra detachementet gick samma marschväg som det första. 1950 beskrev detachementchefen kapten Hasselrot sina erfarenheter från resan. Om mötet med det krigshärjade Europa skriver han:” Det första verkligt bestående intrycket gav väl åsynen av alla de bombhärjade städerna i nordvästra Tyskland, främst Kiel, Lübeck, Hamburg, Hannover och Kassel. Hur det ser ut i dessa städer, som till större eller mindre delen ligger i ruiner, har ju beskrivits av många, och bilder från de härjade områdena ha visats i pressen och på annat sätt. Men först sedan på ort och ställe sett den ohyggliga förödelsen, kan man göra sig en föreställning om vad kriget verkligen inneburit för miljontals människor.”

Detachementet gynnades av vackert väder varför den uppgjorda tidsplanen kunde hållas. Marschen till Wien tog åtta dagar och återresan sju. I medeltal tillryggalade man 35 mil om dagen. Även denna gången mottogs man med största välvilja bl.a inbjöds man, som den österrikiska statens gäster, få besöka en föreställning av Figaros bröllop.

På återresan medfördes ett 30-tal, i huvudsak svenska medborgare, som inte lyckats ta sig hem till Sverige.

Bägge detachementscheferna ger truppen det högsta betyg. Trots bristfälliga språkkunskaper lyckades enskilt uppträdande förare ta sig fram på egen hand.

Med anledning av jubileet har det framställts en utställning som visas på svenska ambassaden i Wien.

Styrelsen för 2020-2021

Ordförande.	Hans Almroth
Vice ordförande.	Lars-Åke Weinerhall
Sekreterare.	Urban Malm
Kassör.	Gunnar Hallstedt
Övriga ledamöter.	Torbjörn Pettersson Lars-Olov Karlsson Uno Bergqwist Torbjörn Forsman
Revisorer.	Jan-Ove Bjuremark Bo Karlsson
Revisor suppleant.	Conny Wiström Carl-Åke Svahnberg
Valberedning.	Sigvard Hallendorff

Från vänster på bilden: Lars-Olov Karlsson, Uno Bergqwist, Urban Malm, Hans Almroth, Lars-Åke Weinerhall, Torbjörn Pettersson, Torbjörn Forsman (saknas på bilden Gunnar Hallstedt)

Historien om Hilma Sofia Jonsson

Inom Linköpings garnison fanns under den militära eran fr.o m 1960-talet ett större övningsområde söderut, som idag benämns "Tinnerö eklandsskap" efter Tinnerö gård.

F.d övlt Kjell Persson, som medlem i Linköpings ekoparksförening har forskat på olika livsöden inom området. Här kommer en berättelse om Hilma Sofia Jonssons livsöde.

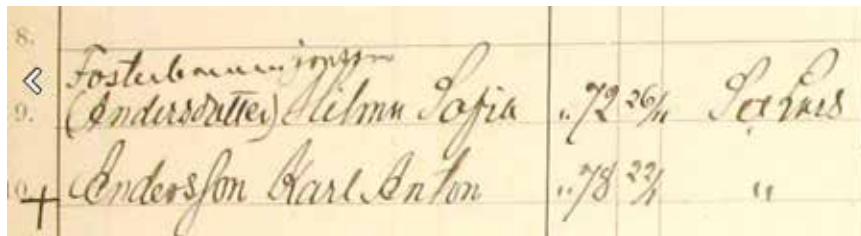
Den 14 februari 1879 dör Hilma Sofias far och den 1 april 1880 blir hon och brodern föräldralösa då även modern avlider, båda dör i lungsot.

Nu tar rättaren på Tinnerö, Frans Erik Petersson och hans hustru Anna Sofia Svensdotter Hilma Sofia Andersdotter åtta år och Carl Anton Andersson två år som fosterbarn.

Rättarfamiljen har tre egna barn födda mellan 1864-1873.

Carl Anton dör den 19 juli 1885 i difteri.

Husförhörlängden 1881-91.

Att lämna namntraditionen med patronymikon började vid denna tid så Hilma Sofia var "med sin tid". Med 1901 års namnlag uppmändes man till att ta familjenamn.

Hilma Sofia, konfirmeras i Grebo 1887 under namnet Jonsson, hon har detta efternamn i fortsättningen.

Flyttar till den 30 november 1892 från S:t Lars till Linköpings Domkyrkoförsamling med nummer 663 i inflyttningslängden. 1900 är hon bodbiträde.

1909 flyttar hon till Stockholm och 1910 bor hon på Storgatan 16 som "Bodbiträde" Har

"God kristendomskunskap och oförhindrad att ta nattvard samt ledig för äktenskap". November 1910 beger hon sig till "Skövde" för att bli föreståndarinna. I augusti 1913 återvänder hon till Stockholm tillsammans med Hulda Josefina Andersson. Hulda är född 1888 och de delar bostad i Skövde när Hulda flyttar dit ett år efter Hilma Sofia, Hulda står som biträde.

De bor nu i samma hushåll på Kungsholmsgatan 20 och 24 och Scheelegatan 9, fastigheten Åkermannen 25.

Hilma Sofias familjerelation är: "Ensamstående, själv HF, utan barn". Hulda Josefins familjerelation är: "Ensamstående, inneboende hos HF, utan familj".

Båda står som "Handlerska", rotemansarkivet redovisar dem på detta sätt.

1940 är de "Affärsidskerska" och det tyder på att tillsammans driver en butik av något slag.

Avlider 1953-05-11 Kungsholmen Stockholm, hon är ogift. 18721126-050 Hilmas personnummer.

Hulda Josefina avlider 25 april 1981 och då bor hon på Kungsholmen personnummer 18881003-0562.

Kjell Persson

TIDNINGSFONDEN 2021

Abrahamsson Hans, Tjällmo
Agnevik Per-Åke, Boxholm
Andersson Nils-Erik, Skärblacka
Arosenius Carl, Luleå
Asplund Per-Ove, Nyköping
Asterius Guy, Täby
Axelsson Ulf, Näshulta
Beggården Ove, Sturefors
Berggården Leif, Linköping
Bergh Lennart, Vargön
Bergman Mats, Rönninge
Bergqvist Uno, Linköping
Billter Jan-Eric, Drottningholm
Bjuremark Jan-Ove, Linköping
Björk Hans, Hjo
Björkman Tord, Skövde
Boisman Georg, Nordingrå
Brandt Torsten, Kristianstad
Brink Lennart, Linköping
Carlsson Tomas, Linköping
Colliander Bo, Ugglarp
Dahl Magnus, Nyköping
Danielsson Tage, Kalmar
Deuschl Elisabeth, Seglora
Emtesten Stig, Motala
Engström Leif, Hässelby
Evefalk Hans, Lund
Forsén Karin, Linköping
Franke Helge Uppsala
Fredriksson Tommy, Ljungsbro
Freidenfelt Bertil, Helsingborg
Funqvist Georg, Linköping
Fyhr Torbjörn, Ystad
Gewerths Mats, Västervik
Glingesten Anders, Linköping
Graf Jarl, Hjo
Grenströmer Bertil, Enköping
Gröntoft Otto, Täby
Gustafsson Jan, Linköping
Gustafsson Sune, Linköping
Gustavsson Lennart, Svärtinge
Hagman Thorbjörn, Karlstad
Hall Lars, Vreta Kloster
Hede Anders, Motala
Hedman Kurt, Linköping
Hillebrink Hans, Sigtuna
Hägg Bengt, Uppsala
Isgren Mats, Svedala
Jacobson Jan-Olof, Norrköping
Jansson Bertil, Norrtälje
Jifält Bo, Saltsjö-Boo
Johansson Anders, Skövde
Johansson Hans, Ödeshög
Johansson Hans-Göran, Söderåkra
Johansson Toni, Mjölby
Karlsson Billy, Linköping
Karlsson Bo och Chatarina, Linköping

Karlsson Lars-Olov, Linköping
Kersfelt Bertil, Stockholm
Kruuse af Verchou, Mantorp
Lagesson Bo, Linköping
Larsson Gunnar, Rimfors
Lennstam Bo, Vimmerby
Levin Åke, Strängnäs
Lewin Bo, Eskilstuna
Lindström Olaf, Norrköping
Lundholm Tore, Rimfors
Malm Urban, Linköping
Moberger Gustav, Eskilstuna
Morell Rune, Lidköping
Månsson Tore, Hjo
Nilsson Jan, Växjö
Nilzén Torolf, Linköping
Nordfeldt Thomas, Solna
Nordmark Hans, Stockholm
Norlander Tomas, Stockholm
Odmark Bertil, Lidingö
Olesen Staffan, Florida
Oscarsson Gösta, Eskilstuna
Pekkari Roland, Skövde
Persson Ingemar, Stockholm
Pettersson Bill, Linköping
Pettersson Lars-Göran, Linköping
Pettersson Torbjörn, Sturefors
Planting-Gyllenbåga Bengt, Karlstad
Rapp Håkan, Belgien
Rönngren Per-Arne, Västerås
Selander Sten, Stockholm
Sjölin Tomas, Linköping
Sjöqvist Börje, Norrköping
Sjöo Curt, Linköping
Sonehed Gunnar, Angered
Sténson Henry, Stockholm
Sterneling Lars, Linköping
Svahnberg Karl-Åke, Linköping
Söderberg Ragnar, Sollentuna
Söderqvist Oscar, Linköping
Tamfelt Bengt, Hovås
Thomas Kindström, Boxholm
Tidlundh Jan, Linköping
Träff Erik, Linköping
Törnell Olof, Linköping
Wahlberg Urban, Gammalkil
Waxegård Fredrik, Vadstena
Weinerhall Lars-Åke, Mjölby
Wigren Åke, Mjölby
Ågren Jan, Linköping
Åqvist Christer, Linköping
Österberg Erik, Grillby

Styrelsen framför ett stort tack till alla 109 givare som tillsammans bidragit med 18 450 kronor. Varje bidrag stort som litet är alltid välkommet för att säkerställa tidningens fortlevnad. Intäkterna motsvarar nästan precis kostnaden för tidningens tryckning plus porto. Föreningens plusgirokonto **32 82 54-8** står öppet för nya gåvor till tidningsfonden. Stort tack till alla givare! Styrelsen

Föreningens medlemsantal är 277 personer.

Ny medlem 2021
Sven Wälsäter, Linköping

Avlidna medlemmar under 2021
Rolf Malmby, München
C-A Holm, Norrköping
Åke Wigren, Mjölby
Jan Elow, Karlstad
Björn Eklund, Trosa
Bengt Ericson, Sollefteå
Margot Sundberg, Borås
Torsten Brandt, Kristianstad
Gunborg Amneborn, Linköping

Din e-postadress önskas
För att underlätta kontakten med Dig önskar styrelsen få veta din e-postadress. Skicka din e-postadress till kassören gunnar.hallstedt@gmail.com.

Din e-postadress önskas
För att underlätta kontakten med Dig önskar styrelsen få veta din e-postadress. Skicka din e-postadress till kassören Gunnar Hallstedt, gunnar.hallstedt@gmail.com

Ett bidrag till tidningsfonden glädjer oss alla
p-giro 32 82 54-8

VAD HÄNDER 2022

Vårens utflykt går till Västervik

Årets utflykt till Västervik blev för andra året i rad inställd men vi planerar på nytt att nästa års vårutflykt går till Västervik. Torsdagen den 12 maj åker vi. Ta gärna med dig din respektive.

Välkomna till en trevlig utflykt.

Program

Samling **kl 0730** (obs tiden) vid parkeringen på Vidingsjö motionscentrum för bussresa med avresa **kl 0800** till resmålet Västervik med kaffe och lunch på restaurang Kullbacken. Hans Ellervik kommer att vara vår guide under hela dagen. Programmet omfattar bl.a besök på museum Mars Makalös, Björn Ulvaeus nya kvarter kring Slottsholmen, presentation om Västerviks kommun, som pilotkommun, arbete med den nya Totalförsvarberedskapen. Hemresa ca kl 1500 med ankomst till motionscentrumet ca **kl 1700**.

För arrangemanget betalar du **300 kr/person**.

Din anmälan behöver vi senast den **1 maj**. Glöm inte att skriva ditt/dina namn på inbetalningsavin. **När anmälningsavgiften är betald är du/ni anmälda.**

Plusgiro: 328254-8

Välkomna!

Kamratföreningens hemsida www.sveatrangaren.se

Föreningens hemsida har nu varit i drift under ca 5 år. Vår hemsida anses vara bland en av de bästa kamratföreningarnas hemsida. Torbjörn Forsman är webbmaster med uppgift att ständigt hålla hemsidan uppdaterad. Här kan Du ständigt ta del av aktuell information och där har Du också möjlighet att bidra med bilder och minnen från T 1-tiden. På hemsidan hittar Du information om oss, program, bilder, historik, kontakter och länkar. Om du trycker på den vajande T1 fanan så kan Du också lyssna till T1 marschen.

Vi finns också på Facebook. Du öppnar ett facebook-konto och loggar in på [facebook.com/sveatrangaren](https://www.facebook.com/sveatrangaren)

Årsmöte

Årsmöte är torsdagen den 10 februari 2022 kl. 12.00.
på Livgrenadjärmässen.

Vårt program

Tränglunch i februari med årsmöte.

Torsdag 02-10 kl 12.00 på Livgrenadjärmässen.

Tränglunch i mars med med föredrag.

Torsdag 03-17 kl 12.00 på Livgrenadjärmässen.

Vårutflykt i maj.

Torsdag 05-12 kl 08.00-17.00.
Västervik

Trängträff i Sollefteå hösten 2022.

Tid och program meddelas senare.

Tränglunch i oktober med föredrag.

Torsdag 10-13 kl 12.00 på Livgrenadjärmässen.

Tränglunch i november med föredrag.

Torsdag 11-10 kl 12.00 på Livgrenadjärmässen.

Jullunch i december med samkväm.

Onsdag 12-07 kl 13.00 på Livgrenadjärmässen.

Mer information hittar Du på Sveaträngarens hemsida Tidningen i december

Sveaträngaren kommer före jul.

OBS! Vi vill ha din bindande anmälan senast 5 dagar före avsedd lunch till:

Lars-Olov Karlsson
Ekholmsvägen 323
589 29 Linköping
013-15 05 75, 070-34 77 644
larsolov.karlsson323@gmail.com

Glöm inte att avanmäla dig om du anmält dig till en lunch eller ett arrangemang. Uteblir du får ju vi andra stå för dina kostnader. Det är ju inte rätt?

Saknad adressat ex i retur till G, Hallstedt, Rydsvägen 398 A, 584 39 Linköping

Torbjörn Forsman
Kungsvägen 77
595 40 Mjölby
0705-291959
forsman.torbjorn@bredband.net

Torbjörn Pettersson
Porsvägen 18
581 69 Sturefors
0706-727423
torbjorn.siv.pettersson@telia.com

Hans Almroth
Andersborg, Skonberga
589 42 Linköping
0708-118618
hans.almroth@telia.com

Gunnar Hallstedt
Rydsvägen 398 A
584 39 Linköping
0702-858419
gunnar.hallstedt@gmail.com

Trängträff i Sollefteå 2022

Coronapandemin medförde att trängträffen för medlemmar med respektive dam från T1, T2, T3, T4 och Försvarslogistikklubben Stockholm årliga trängträff. T3 kamratförening som värd flyttas fram till hösten 2022.

Program

Programmet är ännu ej klart. Vi kommer att hålla till i Sollefteå med omnejd. Information om resealternativ, boendemöjligheter och kostnader hittar du på vår hemsida www.sveatrangaren.se. Kostnader för deltagande kommer att subventioneras. Ytterligare information hittar du på vår hemsida www.sveatrangaren.se.

Anmälan

Din anmälan vill vi ha senast den **1 juni** genom att avgiften inbetalas till T 1 Kamratföreningens plusgiro **32 82 54-8**.

Glöm inte ange ditt/dina namn.

När inbetalningen är gjord är du/ni anmälda till träffen.

Välkommen till en trevlig Trängträff!

Arkivbild på T3 kasernområde

Bild på T3 kasernområde idag

SVEATRÄNGAREN

Medlemsinformation för Kamratföreningens medlemmar Vid obeställbarhet av tidningen var vänlig återsänd den till Gunnar Hallstedt.

Kamratföreningen Sveaträngaren, c/o Gunnar Hallstedt, Rydsvägen 398 A, 584 39 Linköping

Redaktionens adress: Torbjörn Pettersson, Porsvägen 18, 581 69 Sturefors, torbjorn.siv.pettersson@telia.com

Ansvarig utgivare: Ordförande Hans Almroth